

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 22.5.2014 r.
COM(2014) 287 final

KOMUNIKAT KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

dotyczący

wdrożenia dyrektywy 2009/50/WE w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji

(„Niebieska karta UE”)

KOMUNIKAT KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

dotyczący wdrożenia dyrektywy 2009/50/WE w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji

(„Niebieska karta UE”)

Sprawnie zarządzana polityka migracyjna, ukierunkowana na pozyskiwanie wysoko wykwalifikowanych migrantów, może przyczyniać się do stymulowania wzrostu gospodarczego i konkurencyjności, rozwiązywania problemu niedoborów na rynku pracy oraz wyrównywania kosztów starzenia się społeczeństwa.

Dyrektywę UE w sprawie niebieskiej karty¹ przyjęto, aby ułatwić wysoko wykwalifikowanym migrantom² i ich rodzinom wjazd oraz przemieszczanie się na terytorium całej UE. Dokonano tego w drodze harmonizacji warunków wjazdu i pobytu na tym obszarze oraz przyznania takim osobom statusu prawnego i zbioru praw.

W obliczu rosnącej globalnej konkurencji w zakresie poszukiwania talentów niebieska karta UE ma zwiększyć atrakcyjność UE dla wysoko wykwalifikowanych pracowników z całego świata, umacniając tym samym gospodarkę UE opartą na wiedzy. Celem dyrektywy jest również ograniczenie drenażu mózgów w krajach rozwijających się i krajach o średnich dochodach oraz zachęcenie do migracji cyrkulacyjnej i czasowej.

Państwa członkowskie były zobowiązane przetransponować dyrektywę do prawodawstwa krajowego do dnia 19 czerwca 2011 r. Ze względu na niewywiązanie się z tego terminu Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego wobec 20 państw członkowskich³; wszystkie postępowania zostały już zamknięte.

Wszystkie państwa członkowskie, dla których przedmiotowa dyrektywa jest wiążąca⁴, mogą obecnie wydawać niebieskie karty UE. Wiele państw członkowskich stosuje jednocześnie politykę krajową, której celem jest przyciągnięcie wysoko wykwalifikowanych migrantów⁵. Niektóre państwa członkowskie⁶ wprowadziły ograniczenia liczby przyjmowanych wysoko wykwalifikowanych migrantów, inne⁷ przyjęły lub utrzymały korzystniejsze przepisy w odniesieniu do szczegółowych przepisów dyrektywy.

Niniejszy komunikat⁸ jest związany z nałożonym na Komisję obowiązkiem przedstawiania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdań ze stosowania dyrektywy w sprawie

¹ Dyrektywa Rady 2009/50/WE z dnia 25 maja 2009 r., Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 17–29.

² Biorąc pod uwagę, że dyrektywy nie stosuje się do obywateli państw trzecich, którzy wjeżdżają do danego państwa członkowskiego na podstawie zobowiązań zawartych w umowie międzynarodowej dotyczącej ułatwiania wjazdu i czasowego pobytu osób fizycznych należących do pewnych kategorii i zajmujących się wymianą handlową i inwestycjami [art. 3 ust. 2 lit. g)], żaden z elementów niniejszego sprawozdania nie obejmuje wysoce wykwalifikowanych kategorii usługodawców w trybie 4.

³ AT, BE, BG, DE, EL, FR, IT, CY, LV, LT, LU, HU, MT, PL, PT, RO, SI, SK, FI i SE.

⁴ Wszystkie państwa członkowskie oprócz DK, IE i UK. Stopień wdrożenia dyrektywy przez HR po przystąpieniu do UE czeka jeszcze na ocenę, ale dyrektywę wprowadzono w życie w terminie, dnia 1 lipca 2013 r.

⁵ AT, BE, CZ, DE, EE, EL, ES, FI, FR, NL, LT, LU, SK, SI i SE.

⁶ BG, CY, EE, EL i RO.

⁷ AT, BE, CZ, DE, EL, FI, FR, HU, IT, LU, LV, NL, PT, SE i SI.

⁸ Komunikat oparto na badaniu wykonanym dla Komisji.

niebieskiej karty⁹. Na początku zawarto w nim ocenę podstawowych aspektów związanych z atrakcyjnością niebieskiej karty UE, a następnie krótki przegląd sposobu uchwalenia środków w prawodawstwach krajowych. W miarę możliwości zwraca się szczególną uwagę na wpływ krajowych systemów na grupę wysoko wykwalifikowanych migrantów (art. 3 ust. 4), kryteria przyjęcia (art. 5), zwłaszcza próg wynagrodzenia, jak również na warunki pobytu w innym państwie członkowskim (art. 18).

1. ATRAKCYJNOŚĆ NIEBIESKIEJ KARTY UE

1.1. Statystyki

Wskutek późnej transpozycji system niebieskiej karty obowiązywał w większości państw członkowskich tylko przez kilka miesięcy 2012 r.¹⁰ Mimo opóźnień w 2012 r. przyznano 3 664 niebieskich kart i przyjęto 1 107 członków rodzin¹¹.

Z danych zawartych w tabeli 1 wynika, że w 2012 r. najwięcej niebieskich kart przyznały DE (2 584; 70,52 %), ES (461; 12,58 %) i LU (183; 4,99 %). Na drugim końcu skali znajdują się PL, PT i FI, które przyznały po dwie niebieskie karty, NL i HU po jednej oraz BE, CY, EL i MT, które nie wydały żadnej¹². Wielkość napływu w CY była zerowa.

W 2013 r. liczba przyznanych niebieskich kart wzrosła do co najmniej 15 261¹³. Większość niebieskich kart przyznały DE (14 197)¹⁴, LU (306) i FR (304).

Z danych zawartych w tabeli 2 wynika, że w 2012 r. większość niebieskich kart wydano wysoko wykwalifikowanym migrantom z Azji (1 886), następnie z Europy Wschodniej (463), Ameryki Północnej (380), Ameryki Południowej (278), Europy Południowej (227), Afryki Północnej (174) i Ameryki Środkowej (118). Zaledwie 78 wysoko wykwalifikowanych migrantów pochodziło z innych części Afryki. 38 posiadaczy niebieskiej karty pochodziło z Oceanii.

Pierwsze miejsca na liście 96 krajów pochodzenia wysoko wykwalifikowanych migrantów w 2012 r. przypadły Indiom (699), Chinom (324), Rosji (271), Stanom Zjednoczonym (313) i Ukrainie (149). Tę samą kolejność zdają się potwierdzać pierwsze dane statystyczne za 2013 r.

Jeśli chodzi o zawody posiadaczy niebieskiej karty, za 2012 r. dostępne są dane dotyczące jedynie 294 spośród 3 664 (8,02 %)¹⁵ takich osób, wobec czego danych nie można uznać za reprezentatywne.

W pierwszym półroczu 2013 r. w DE przyznano niebieską kartę 6 131 migrantom, z których 4 442 (72,45 %) przybyło przed 2013 r.¹⁶, natomiast tylko 1 689 (27,55 %) to osoby nowo przybyłe¹⁷.

⁹ Artykuł 21.

¹⁰ 4 państwa członkowskie dokonały transpozycji w terminie, 5 do końca 2011 r., 8 w pierwszym półroczu 2012 r., 5 w drugim półroczu 2012 r. i tylko 2 w 2013 r.

¹¹ <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/population/data/database>

¹² HR, LT, SE: wejście w życie w 2013 r.

¹³ Tymczasowe i niekompletne dane statystyczne dla 15 państw członkowskich z ankiety *ad hoc* rozesłanej przez ESM (termin odpowiedzi upłynął 20.2.2014 r.); bezpośredni kontakt z organami migracyjnymi z kilku państw członkowskich.

¹⁴ Wstępne dane dla DE.

¹⁵ Dane przedstawiły tylko BG, CZ, EE, FI, FR, HU, IT, LV, PL, RO i SI.

¹⁶ Osoby te studiowały lub przechodziły szkolenia w DE, lub posiadały wcześniej inne zezwolenie na pracę i zmieniły swój status.

¹⁷ Źródło: Wanderungsmonitoring: Migration nach Deutschland, 1. Halbjahr 2013. <http://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/DE/Publikationen/Broschueren/wanderungsmonitoring-I-halbjahr-2013.html>

W pierwszych dziewięciu miesiącach 2013 r. w DE przyznano 8 888 niebieskich kart, z czego 4 100 (46,13 %) w zawodach, które charakteryzuje niedobór na rynku pracy¹⁸, natomiast 4 788 (53,87 %) w zawodach standardowych¹⁹. W okresie tym w DE przyznano 6 971 (78,43 %) niebieskich kart mężczyznom i 1 914 (21,53 %) kobietom²⁰.

Przedziały wiekowe migrantów, którym we wskazanym okresie przyznano niebieskie karty w DE:

- 0 – 25 lat: 183 (2,06 %),
- 25 – 35 lat: 6 533 (73,50 %),
- 35 – 45 lat: 1 765 (19,86 %),
- 45 – 55 lat: 308 (3,47 %),
- 55 – 65 lat: 95 (1,07 %),
- 65 lat i powyżej: 4 (0,05 %).

1.2. Krajowe systemy dla wysoko wykwalifikowanych migrantów (art. 3 ust. 4)²¹

Wiele państw członkowskich stosuje politykę krajową ukierunkowaną na pozyskiwanie wysoko wykwalifikowanych migrantów, niezależnie od niebieskiej karty UE²².

Niektóre państwa członkowskie zwróciły szczególną uwagę na określone grupy osób²³ lub konkretne grupy zawodów, na które krajowy rynek pracy wykazuje szczególne zapotrzebowanie i w których występują niedobory²⁴. Większość z nich promuje się jako kraje przeznaczenia dla wysoko wykwalifikowanych pracowników, ułatwiając takim osobom wjazd i pobyt, na przykład za sprawą przyspieszonych procedur wydawania zezwoleń i wiz, odstępstw od ogólnych wymogów imigracyjnych, a także za pomocą badań rynku pracy oraz kampanii informacyjnych i innych środków zachęty. Wspomniane państwa członkowskie stosują różne systemy — punktowe, stymulowane przez pracodawców, stymulowane popytem.

W kilku państwach członkowskich realizujących taką krajową politykę odnotowano wyższy odsetek wysoko wykwalifikowanych migrantów²⁵ w stosunku do wszystkich migrantów niż w państwach członkowskich, które takiej polityki nie stosują²⁶.

¹⁸ „Mangelberufe”: zawody, na które stwierdzono szczególne zapotrzebowanie w DE.

¹⁹ „Regelberufe”: wszystkie pozostałe zawody.

²⁰ W przypadku 3 osób płeć jest nieznana.

²¹ Więcej informacji: badanie ESM, Pozyskanie wysoko wykwalifikowanych i wykwalifikowanych obywateli państw trzecich, sprawozdanie podsumowujące, 2013 r., s. 16–21. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/emn-studies/attracting/emnsr_attractinghqworkers_finalversion_23oct2013_publication.pdf

²² BE, EE, FI, EL, IT, LT, LU, SK, SI i SE posiadają szczegółowe przepisy w szerszym kontekście polityki migracyjnej; AT, CZ, DE, ES, FR, NL i PT posiadają odrębną politykę ukierunkowaną na pozyskanie wysoko wykwalifikowanych migrantów.

²³ Np. pracownicy kadry zarządzającej i kierowniczej; badacze i naukowcy; lub osoby przeniesione wewnątrz przedsiębiorstwa.

²⁴ Np. technologie informacyjne i komunikacyjne; opieka zdrowotna; szkolnictwo wyższe; usługi finansowe; lub inżynieria.

²⁵ W 2012 r. w SE 47 % migrantów sklasyfikowano według Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Kształcenia (ISCED) UNESCO na poziomach 5–6 (dyplom ukończenia studiów wyższych i/lub tytuł doktora nauk), natomiast 35 % wykonywało pracę na stanowiskach zaliczanych do grup 1–3 ISCED (członkowie kadry kierowniczej, wysoko wykwalifikowani specjaliści, technicy i średni personel). W LU 54 % sklasyfikowano na poziomach 5–6 ISCED i 53 % na poziomach 1–3 ISCED.

²⁶ W CY, IT, LV, MT, PL odsetek pozyskiwanych wysoko wykwalifikowanych migrantów nie jest wyższy, z wyjątkiem CY, gdzie w 2012 r. 28 % migrantów sklasyfikowano na poziomie 5–6 ISCED.

Z tabeli 3 wynika, że istnienie krajowych systemów dla wysoko wykwalifikowanych pracowników może wpływać na liczbę wydawanych przez niektóre państwa członkowskie niebieskich kart UE. W 2012 r. w NL wydano 5 514 zezwoleń krajowych i 1 niebieską kartę; we FR 3 030 zezwoleń krajowych i 77 niebieskich kart; w AT 1 158 zezwoleń krajowych i 124 niebieskie karty; w ES 1 136 zezwoleń krajowych i 461 niebieskich kart; w FI 748 zezwoleń krajowych i 2 niebieskie karty.

Wyjątek wskazujący na tendencję odwrotną stanowią DE, gdzie wydano 210 zezwoleń krajowych i 2 584 niebieskie karty; LU – 21 krajowych zezwoleń i 183 niebieskie karty; oraz RO, w której nie wydano żadnego krajowego zezwolenia, natomiast przyznano 46 niebieskich kart.

1.3. Liczba przyjmowanych osób (art. 6)

Chociaż większość państw członkowskich nie zdecydowała się ustalać liczby przyjmowanych wysoko wykwalifikowanych migrantów, to niektóre państwa członkowskie²⁷ przewidziały taką możliwość, zgodnie z art. 79 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu UE. Państwa, które wprowadziły ograniczenia liczby przyjmowanych osób, mają różne podejścia do jej ustalania. Państwa członkowskie są zobowiązane zgłaszać fakt uchwalenia środków regulujących liczbę przyjmowanych osób²⁸.

W niektórych państwach członkowskich²⁹ liczbę przyjmowanych osób oblicza się w oparciu o odsetek krajowej siły roboczej lub ludności, lub stosownie do poziomu bezrobocia albo wymogów rynku pracy, niekiedy w podziale na regiony i specjalizacje. W kilku państwach członkowskich³⁰ liczbę przyjmowanych osób ustalają każdego roku lub co 2 lata właściwi ministrowie.

Oprócz dwóch państw członkowskich, żadne inne nie zgłosiły Komisji liczby przyjmowanych osób³¹.

1.4. Rekrutacja etyczna (art. 3 ust. 3 i art. 8 ust. 4)

Żadne państwo członkowskie nie zawarło z państwem trzecim umowy dotyczącej wyłączenia określonych zawodów z zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy, aby zagwarantować etyczną rekrutację w sektorach cierpiących na niedobór pracowników w krajach rozwijających się.

Aby zagwarantować etyczną rekrutację w takich sektorach, BE, CY, DE³², EL, LU i MT transponowały możliwość odrzucenia wniosku. Państwa członkowskie korzystające z tego przepisu są zobowiązane zgłaszać swoje decyzje³³. Nie zgłoszono żadnych przypadków odrzucenia wniosku z takich powodów.

Z uwagi na małą liczbę niebieskich kart UE przyznawanych wysoko wykwalifikowanym migrantom z krajów najsłabiej rozwiniętych, zagrożenie drenażem mózgów w tych krajach pozostaje ograniczone. Bardziej zagrożone mogą być jednak kraje rozwijające się o średnich

²⁷ BG, CY, EE, EL, HU, MT, RO i SI.

²⁸ Art. 20 ust. 1.

²⁹ BG, EE, EL, HU, MT.

³⁰ EE, EL, HU, MT i RO. CY zakazuje przyjmowania wysoko wykwalifikowanych pracowników, ale Rada Ministrów może w wyjątkowych przypadkach zezwolić na ich przyjęcie, uwzględniając konkretny sektor, zawód, specjalność i kraj pochodzenia (po upływie 1 roku możliwa weryfikacja).

³¹ CY: liczba przyjmowanych osób ustalona aktualnie na zero; EL: z uwagi na brak zapotrzebowania EL nie uruchomiła jeszcze swojego systemu ustalania w drodze decyzji ministerialnej maksymalnej liczby miejsc pracy wymagających posiadania wysokich kwalifikacji dla obywateli państw trzecich.

³² DE przewidują możliwość skorzystania z tego odstępstwa za sprawą regulacji (obecnie brak).

³³ Art. 20 ust. 1 i art. 8 ust. 4.

dochodach. Niektóre państwa członkowskie³⁴ rozwiązują problem drenażu i przepływu mózgów za sprawą prawodawstwa krajowego, dwustronnych umów i współpracy z krajami pochodzenia.

2. TRANSPOZYCJA PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE

2.1. Definicje (art. 2)

Większość państw członkowskich przewidziała definicje „zatrudnienia w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji”, „wyższych kwalifikacji zawodowych”, „kwalifikacji uzyskanych w ramach kształcenia na poziomie wyższym”, „doświadczenia zawodowego” oraz „zawodu regulowanego”, chociaż występują różnice pod względem terminologii, zakresu oraz rozbieżności w obrębie samych państw członkowskich o federalnej strukturze.

DE³⁵, EE, EL, ES, FR, LT, LU, MT, PL, PT, SE i SK postanowiły skorzystać z odstępstwa, przy czym dowodem wystarczającym do potwierdzenia wyższych kwalifikacji zawodowych jest co najmniej pięcioletnie odpowiednie doświadczenie zawodowe na poziomie porównywalnym do kwalifikacji uzyskanych w ramach kształcenia na poziomie wyższym³⁶.

2.2. Kryteria przyjęcia i próg wynagrodzenia (art. 5)

Wszystkie państwa członkowskie wymagają ważnej umowy o pracę lub wiążącej oferty pracy, przy czym DE i LV nie wymagają wyraźnie co najmniej rocznego czasu obowiązywania takiej umowy lub oferty³⁷.

Wszystkie państwa członkowskie wymagają ważnego dokumentu podróży, ale tylko CY, EL, FI, LT, MT, PT i SE skorzystały z możliwości stosowania wymogu, by okres ważności dokumentu podróży obejmował co najmniej początkowy okres ważności zezwolenia na pobyt. Zgodnie z dyrektywą wszystkie państwa członkowskie wymagają ubezpieczenia zdrowotnego, z wyjątkiem ES, w której brakuje odpowiedniego przepisu. Większość państw członkowskich³⁸ wymaga, aby wnioskodawca nie był uznawany za osobę stanowiącą zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego ani zdrowia publicznego.

Większość państw członkowskich skorzystała z opcji przewidzianej w art. 5 ust. 2, zgodnie z którą wnioskodawca musi przedstawić swój adres na terytorium danego państwa członkowskiego³⁹. AT, BE i NL wymagają zgłaszania każdej zmiany adresu. IT i LU żądają przedstawienia dowodu potwierdzającego odpowiednie warunki mieszkaniowe.

Zgodnie z art. 5 ust. 3 większość państw członkowskich określa próg wynagrodzenia za pracę w nominalnej wysokości 1,5 raza średniego rocznego wynagrodzenia brutto w danym państwie członkowskim, ale niektóre państwa członkowskie skorzystały z przewidzianej w dyrektywie możliwości ustanowienia wyższych progów⁴⁰. Większość państw członkowskich uwzględniło metodę obliczania w swoich prawodawstwach⁴¹. LV, EE, HU, SK i LT obliczają próg na podstawie średniego miesięcznego wynagrodzenia brutto. Niektóre obliczają próg, korzystając ze wzorów lub kryteriów innych niż średnie roczne

³⁴ Źródło: badanie ESM, Pozyskanie wysoko wykwalifikowanych i wykwalifikowanych obywateli państw trzecich, sprawozdanie podsumowujące, 2013 r., s. 23.

³⁵ DE przewidują możliwość skorzystania z tego odstępstwa za sprawą regulacji (obecnie brak).

³⁶ MT: co najmniej dziesięcioletnie odpowiednie doświadczenie zawodowe.

³⁷ IT wymagają, aby wysoko wykwalifikowani specjaliści odpowiadali poziomom 1, 2 i 3 krajowej klasyfikacji zawodów ISTAT CP2011.

³⁸ Oprócz LU (brak zagrożenia dla stosunków międzynarodowych) i RO (brak wpisu do rejestru karnego i stan zdrowia pozwalający wykonywać określoną pracę).

³⁹ Oprócz EL, FI, PT i SE.

⁴⁰ RO (4 razy) i LT (2 razy).

⁴¹ Oprócz NL i PL: dokładna kwota, co roku indeksowana i publikowana.

wynagrodzenie brutto⁴². Okazuje się, że większość państw członkowskich oblicza próg wynagrodzenia, korzystając z danych krajowych. Zachęca się państwa członkowskie, aby korzystały z danych Eurostatu⁴³, traktując je przynajmniej jako poziom referencyjny⁴⁴.

Państwa członkowskie mają obowiązek określić i publikować stosowne progi wynagrodzenia. Z dokonanego przez Komisję przeglądu informacji dostępnych na unijnym portalu poświęconym imigracji⁴⁵ oraz w krajowych witrynach internetowych wynika jednak, że w wielu państwach członkowskich progi wynagrodzenia nie są publikowane ani uaktualniane, trudne do znalezienia lub dostępne wyłącznie w języku ojczystym⁴⁶. Państwa członkowskie nie zgłosiły Komisji ani progów wynagrodzenia, ani ich rocznych aktualizacji. Dyrektywa zobowiązuje Komisję do oceny przydatności progu wynagrodzenia⁴⁷, czego Komisja może dokonać tylko wówczas, gdy będzie otrzymywała co roku informacje o takich progach.

Z porównania dostępnych progów wynagrodzenia z danymi Eurostatu i OECD dotyczącymi średniego rocznego wynagrodzenia brutto wynika, że progi w niektórych państwach członkowskich mogą nie odpowiadać wymaganemu minimalnemu 1,5 raza średniego rocznego wynagrodzenia brutto (tabela 4).

CY, DE, EE, EL, ES, HU, LU, MT i PT transponowały możliwość stosowania progu wynagrodzenia co najmniej 1,2 raza większego niż średnie roczne wynagrodzenie brutto do celów zatrudnienia w zawodach, w których istnieje szczególne zapotrzebowanie na pracowników migrujących i które należą do głównych grup 1 i 2 ISCO. Wiadomo, że tylko DE, EE, HU i LU skutecznie skorzystały z możliwości zastosowania tego odstępstwa, aby ustalić niższy próg wynagrodzenia, chociaż żadne z państw nie przekazało Komisji wymaganej corocznej listy zawodów, które postanowiono objąć odstępstwem.

2.3. Okres ważności niebieskiej karty UE (art. 7 ust. 2)

Państwa członkowskie zobowiązane są przewidzieć w swoich prawodawstwach standardowy okres ważności niebieskiej karty UE, wynoszący od roku do czterech lat, mający z zasady zastosowanie do wszystkich wniosków i wniosków o przedłużenie okresu ważności niebieskiej karty UE w poszczególnych państwach członkowskich.

W drodze wyjątku, jeżeli umowa o pracę obejmuje okres krótszy od standardowego, to okres, na który wydaje się niebieską kartę UE lub o który przedłuża się jej ważność, jest równy okresowi dłuższemu o trzy miesiące od okresu obowiązywania umowy o pracę. Okres ważności niebieskiej karty wynosi co najmniej rok, gdyż tyle wynosi minimalny okres obowiązywania koniecznej umowy o pracę lub oferty pracy⁴⁸. Możliwość przedłużenia okresu ważności niebieskiej karty jest w dyrektywie domniemana i nie podlega żadnym ograniczeniom, jeżeli spełnione są warunki⁴⁹.

⁴² Np. DE: poziom wynagrodzenia wynosi 2/3 rocznej podstawowej składki ogólnego systemu emerytalnego (powiązanej ze średnim wynagrodzeniem brutto); IT: trzykrotność minimalnego poziomu dla zwolnienia z partycypacji w kosztach usług zdrowotnych; PT: półtora raza krajowego średniego rocznego wynagrodzenia brutto lub trzykrotność wskaźnika pomocy społecznej (IAS).

⁴³ Roczny wynik finansowy brutto (na pracodawcę), publikowany przez Eurostat dla przedsiębiorstw zatrudniających 10 lub większą liczbę pracowników [earn_ses10_an]. Dane te są zbierane co cztery lata w drodze badania struktury wynagrodzeń i dostarczają porównywalnego źródła dla całej UE.

⁴⁴ Art. 20 ust. 3 i motyw 11.

⁴⁵ <http://ec.europa.eu/immigration/>

⁴⁶ Kontrole przeprowadzone w lutym 2014 r.

⁴⁷ Art. 21.

⁴⁸ Art. 5 ust. 1 lit. a).

⁴⁹ Art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 1–3, art. 11 ust. 3, art. 14 ust. 3 i art. 20 ust. 2.

Standardowy okres ważności⁵⁰ niebieskiej karty UE wynosi jeden rok w BG, CY, ES, LT, MT i PT oraz 13 miesięcy w BE. W AT, CZ, EL, FI, IT, LU, PL, RO, SE i SI ustalono ten okres na poziomie dwóch lat, natomiast w EE okres ten wynosi dwa lata i trzy miesiące. W FR i SK są to trzy lata, a w DE, HU i NL – cztery. LV ustanowiła okres pięcioletni.

Niemal we wszystkich państwach członkowskich⁵¹ obowiązuje zasada, że jeżeli umowa o pracę lub wiążąca oferta pracy obejmuje okres krótszy od standardowego okresu ważności, to okres, na który wydaje się niebieską kartę UE lub o który przedłuża się jej ważność, jest równy okresowi dłuższemu o trzy miesiące od okresu obowiązywania umowy o pracę. Jeżeli po przedłużeniu okresu ważności niebieskiej karty UE pozostały okres obowiązywania umowy o pracę wynosi mniej niż rok, może to oznaczać, że niebieską kartę UE wydano na okres krótszy niż jeden rok. Początkową umowę o pracę lub ofertę pracy z terminem ważności krótszym niż jeden rok należy odrzucić⁵². IT odróżniają umowy o pracę na czas nieokreślony, dla których okres ważności niebieskiej karty UE wynosi dwa lata, i wszystkie pozostałe umowy, w przypadku których okres ten jest równy okresowi dłuższemu o trzy miesiące od okresu obowiązywania umowy o pracę.

Wszystkie państwa członkowskie wydają się dopuszczać przedłużenie okresu ważności, lecz niektóre państwa członkowskie⁵³, zamiast stosować jeden standardowy okres ważności, ustaliły – w przypadku przedłużenia okresu ważności niebieskiej karty UE – inny (dłuższy) okres ważności niż początkowy okres jej ważności. SE ograniczyła łączny okres ważności dla początkowego okresu ważności niebieskiej karty i okresów jej przedłużenia do czterech lat.

2.4. Badanie rynku pracy (art. 8 ust. 2)⁵⁴

AT, BE, BG, CY, ES, HU, IT, LU, MT, PL, SK i SI transponowały możliwość przeprowadzania badania rynku pracy. Większość państw członkowskich⁵⁵ postanowiła wybrać opcję dopuszczającą sprawdzenie, czy określone wolne stanowisko pracy nie może zostać obsadzone przez siłę roboczą krajową lub unijną.

2.5. Wycofanie niebieskiej karty UE lub odmowa przedłużenia okresu jej ważności (art. 9)

Opcję⁵⁶ wycofania lub odmówienia przedłużenia okresu ważności niebieskiej karty UE w przypadku, gdy jest to podyktowane względami związanymi z porządkiem publicznym, bezpieczeństwem publicznym lub zdrowiem publicznym stosują prawie wszystkie państwa

⁵⁰ Niektóre państwa członkowskie wiążą okres ważności niebieskiej karty UE z okresem obowiązywania umowy o pracę, dodając do niego trzy miesiące i ustanawiając zamiast okresu *standardowego* okres *maksymalny* (wynoszący od 1 roku do 4 lat; 5 lat na LV). Nie jest to wyraźne ustalenie wymaganego okresu standardowego zgodnie z wymaganiami.

⁵¹ Oprócz BE, FR i ES.

⁵² Warunkiem przyjęcia, określonym w art. 5 ust. 1 lit. a), jest czas obowiązywania wynoszący co najmniej jeden rok. Okazuje się, że AT, BG, CY, DE, HU, LT i LV nie uwzględniają w swoich prawodawstwach wymogu dotyczącego minimalnego okresu obowiązywania umowy o pracę lub oferty pracy.

⁵³ PT: początkowo 1 rok + 2 lata w przypadku przedłużenia; ES: początkowo 1 rok + 2 lata w przypadku przedłużenia; BE: początkowo 13 miesięcy + 3 lata w przypadku przedłużenia; EL: początkowo 2 lata + 3 lata w przypadku przedłużenia; EE: początkowo 2 lata i 3 miesiące + 4 lata i trzy miesiące w przypadku przedłużenia.

⁵⁴ Więcej informacji na temat badań rynku pracy: Informacja ESM, Podejścia i narzędzia stosowane przez państwa członkowskie w celu określenia potrzeb rynku pracy, grudzień 2013 r. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/emn-studies/emn-informs/emn_inform_on_labour_market_tests_5dec2013_final.pdf; oraz badanie ESM, Mobilność obywateli państw trzecich wewnątrz UE, 2013 r., s. 35–37. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/emn-studies/intra-eu-mobility/emn-synthesis_report_intra_eu_mobility_final_august_2013.pdf.

⁵⁵ Oprócz CZ, DE, ES, FI, FR, LV, NL i PT.

⁵⁶ Art. 9 ust. 3 lit. a).

członkowskie⁵⁷; w AT, BE, ES, FI, FR i IT możliwość taka podlega ogólnym przepisom lub warunkom wjazdu. AT, BE, BG, DE, EE, IT, NL, PL i SK zastąpiły wyrażenie „polityka publiczna” wyrażeniem „porządek publiczny”, natomiast AT, BE, BG, EL, FR, IT i PL nie wymieniają wyrażenia „zdrowie publiczne”.

Większość państw członkowskich⁵⁸ skorzystała z opcji wycofywania niebieskiej karty UE lub odmowy przedłużenia okresu jej ważności, jeżeli posiadacz niebieskiej karty UE nie posiada środków, które wystarczą mu do utrzymania siebie oraz, w stosownych przypadkach członków swojej rodziny, bez skorzystania z systemu pomocy społecznej danego państwa członkowskiego⁵⁹.

BE, BG, CY, EE, ES, HU, MT i PL wdrożyły opcję wycofywania niebieskiej karty UE lub odmowy przedłużenia okresu jej ważności, jeżeli dana osoba nie dostarczy swojego adresu⁶⁰. CY, CZ, EE, EL, MT, RO i SK skorzystały z możliwości wycofywania niebieskiej karty UE lub odmowy przedłużenia okresu jej ważności, jeżeli posiadacz niebieskiej karty UE złoży wniosek o pomoc socjalną, pod warunkiem że zainteresowane państwo członkowskie odpowiednio wcześniej poinformowało go o tym na piśmie⁶¹.

2.6. Wnioski o przyjęcie (art. 10)

Większość państw członkowskich wymaga, aby wniosek o niebieską kartę UE był sporządzony przez migranta. CY, ES, FR, IT i MT wymagają, aby sporządził go pracodawca. W BE i LV wnioski muszą być sporządzone przez migranta i pracodawcę, natomiast NL, AT, PT i SI dopuszczają możliwość sporządzenia wniosku zarówno przez migranta, jak i pracodawcę. W AT i NL wniosek może zostać złożony przez prawnika.

Większość państw członkowskich⁶² zezwala, aby wniosek był rozpatrywany i analizowany wtedy, gdy dany obywatel państwa trzeciego przebywa poza terytorium państwa członkowskiego, przez które chce zostać przyjęty, lub wtedy, gdy przebywa już na jego terytorium na podstawie ważnego zezwolenia na pobyt lub krajowej wizy długoterminowej⁶³. Większość państw członkowskich⁶⁴ skorzystała z odstępstwa dopuszczającego złożenie wniosku przez obywatela państwa trzeciego, który nie posiada ważnego zezwolenia na pobyt, ale który legalnie przebywa na ich terytorium.(art. 10 ust. 3). LU i SE stosują odstępstwo z klauzulą zawieszającą przewidziane w art. 10 ust. 4, zgodnie z którym wniosek może być złożony jedynie spoza terytorium państwa⁶⁵.

2.7. Zabezpieczenia proceduralne (art. 11)

Większość państw członkowskich stosuje ustalony termin podjęcia decyzji w sprawie kompletnego wniosku, wydając wnioskodawcy pisemne zawiadomienie w terminie 90 dni⁶⁶, przy czym niektóre państwa członkowskie stosują krótsze terminy, wynoszące 60 dni (EE, LT i PT; SK i PL w odniesieniu do przypadków skomplikowanych), 56 dni (AT), 45 dni (ES), 30 dni (LV, RO i SI; SK i PL w odniesieniu do przypadków nieskomplikowanych) i 7 dni (BG).

⁵⁷ Oprócz LV i SI.

⁵⁸ BE, BG, CY, EE, EL, ES, FI, HU, IT, LT, LU, MT, NL, PT, RO i SI.

⁵⁹ Art. 9 ust. 3 lit. b).

⁶⁰ Art. 9 ust. 3 lit. c).

⁶¹ Art. 9 ust. 3 lit. d).

⁶² Oprócz BG, w której wnioski można sporządzać wyłącznie na terytorium państwa.

⁶³ EL wymaga złożenia wstępnego wniosku o wizę spoza terytorium, następnie formalnego wniosku na terytorium, wraz z wizą o wydanie niebieskiej karty UE.

⁶⁴ Oprócz BG, EL, ES, FR, IT, LV, PL i RO.

⁶⁵ Okazuje się, że w LU i SE obowiązywał odpowiedni przepis przez przyjęciem przedmiotowej dyrektywy.

⁶⁶ BE, CY, CZ, DE, EL, FI, FR, IT, HU, LU, MT, NL i SE.

Większość państw członkowskich określiła konsekwencje niepodjęcia decyzji przed upływem tego terminu⁶⁷, chociaż BE, EL, IT i PL przewidywały przedłużenie tego terminu.

W przypadku niekompletnego wniosku większość państw członkowskich ustanowiło termin przedstawienia dodatkowych informacji oraz zawieszenie terminu rozpatrywania wniosku. Wszystkie państwa członkowskie przewidywały pisemne zawiadomienie w przypadku odrzucenia wniosku, odmowy przedłużenia okresu ważności niebieskiej karty UE lub jej wycofania, jak również określiły terminy dla wszczęcia procedur zaskarżenia.

2.8. Prawa

Dostęp do rynku pracy (art. 12)

Większość państw członkowskich⁶⁸ korzysta z opcji, która zakłada, że po pierwszych dwóch latach ograniczonego dostępu do rynku pracy dane osoby otrzymują prawa w zakresie dostępu do zatrudnienia w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji równe prawom obywateli tych państw.

Prawie wszystkie państwa członkowskie⁶⁹ wymagają zezwolenia właściwego organu na zmianę pracodawcy w ciągu pierwszych dwóch lat. Wiele państw członkowskich⁷⁰ wymaga uprzedniego powiadomienia lub zezwolenia w przypadku zmian, które mają wpływ na warunki przyjęcia.

Czasowy brak zatrudnienia (art. 13)

Przepisy te transponowała większość państw członkowskich. Niektóre państwa członkowskie stosują korzystniejsze przepisy prawa lub ograniczają stosowanie przepisów do osób pozostających bez pracy w sposób niezamierzony.

Równe traktowanie (art. 14)

Większość państw członkowskich stosuje przepisy w sprawie równego traktowania, chociaż różny jest zakres ich stosowania; w niektórych państwach członkowskich nie transponowano ich w sposób jednoznaczny, a niektóre stosują korzystniejsze przepisy prawa⁷¹.

CY, DE, EL, ES, FI, LU, MT, PL i RO skorzystały z możliwości wprowadzenia ograniczeń w stosunku do kształcenia i szkolenia zawodowego oraz dostępu do towarów i usług. AT, BE, CY, CZ, DE, EL, FI, LT, LU, MT, NL, PL i RO wybrały opcję zastosowania szczególnych warunków w odniesieniu do dostępu do kształcenia na poziomie wyższym i pomaturalnym.

Większość państw członkowskich⁷² nie skorzystała z możliwości ograniczenia równego traktowania, w przypadku gdy posiadacz niebieskiej karty UE przenosi się do drugiego państwa członkowskiego, a nie została jeszcze podjęta pozytywna decyzja w sprawie wydania niebieskiej karty UE.

Członkowie rodziny (art. 15)

W 2012 r. przyznano 1 107 zezwoleń dla członków rodzin posiadaczy niebieskiej karty. W 2013 r. w DE do posiadaczy niebieskiej karty UE dołączyło co najmniej

⁶⁷ CY: w przypadku niedotrzymania terminu przez władze możliwe tylko odwołanie się do Sądu Najwyższego, art. 146 konstytucji; HU: tylko ogólne prawo administracyjne: organ nadzoru bada sprawę i zleca niższemu organowi podjęcie decyzji w terminie ośmiu dni, dodatkowo zwrot opłaty w przypadku, gdy opóźnienia nie można przypisać wnioskodawcy.

⁶⁸ Oprócz BE, BG, CY, CZ, EL, LV, MT, PL i SE.

⁶⁹ Oprócz FI i FR.

⁷⁰ Oprócz DE, EE, ES, FI, FR, HU, IT, LT i SK.

⁷¹ Komisja przeprowadza dokładniejszą analizę i zwraca się do państw członkowskich o wyjaśnienia.

⁷² Oprócz CY, EL, FR, MT i SK..

1 421 współmałżonków i 899 dzieci⁷³. Niemniej większość posiadaczy niebieskiej karty to osoby poniżej 35 roku życia, które niekoniecznie musiały już założyć rodzinę⁷⁴. Komisja będzie dalej analizowała tę kwestię.

Przyznawanie statusu długoterminowych rezydentów (art. 16 i 17)

AT, BG, CY, DE, EE, ES, EL, LT, MT, LV, NL i RO postanowiły skorzystać z opcji przewidzianej w art. 16 ust. 5, ograniczając odstępstwa od dyrektywy 2003/109/WE do okresów nieobecności na terytorium Wspólnoty.

2.9. Pobyt w innym państwie członkowskim (art. 18 i 19)

Posiadacz niebieskiej karty UE, który chce się przenieść do innego państwa członkowskiego po 18 miesiącach legalnego pobytu w pierwszym państwie członkowskim, musi złożyć wniosek o wydanie niebieskiej karty UE w tym drugim państwie członkowskim. W praktyce oznacza to nową ocenę spełniania przez posiadacza niebieskiej karty warunków obowiązujących w tym drugim państwie członkowskim.

Warunki przyjęcia i progi wynagrodzenia w poszczególnych państwach członkowskich różnią się do pewnego stopnia.

Na dzień dzisiejszy nie ma jeszcze możliwości dokonania oceny wpływu niebieskiej karty UE na mobilność wewnątrz UE, ponieważ znaczna liczba posiadaczy niebieskiej karty nie przekroczyła jeszcze wymaganego okresu 18 miesięcy.

3. PODSUMOWANIE I KOLEJNE KROKI

Jeśli chodzi o liczbę przyznanych niebieskich kart, występują duże różnice między poszczególnymi państwami członkowskimi. Chociaż na atrakcyjność państwa członkowskiego mogą wpływać jego wielkość i sytuacja gospodarcza, to nie wyjaśnia to do końca tak dużych rozbieżności. Odpowiedzi na tę kwestię można szukać również w kierunkach polityki obranych przez państwa członkowskie, które stosują i promują zieloną kartę na bardzo różne sposoby.

Dyrektywa w sprawie niebieskiej karty była negocjowana i została przyjęta przez wejściem w życie Traktatu z Lizbony. W poprzednim systemie wymagano jednomyślności w Radzie, a nie większości kwalifikowanej, jak to ma miejsce teraz, a Parlament Europejski nie miał statusu współprawodawcy. Doprowadziło to do długotrwałych i trudnych negocjacji w sprawie wniosku Komisji. W związku z powyższym dyrektywa ustanawia jedynie minimalne normy, pozostawiając państwom członkowskim duże pole manewru za sprawą licznych „klausul fakultatywnych” i odniesień do prawodawstwa krajowego.

Konkurencję dla niebieskiej karty UE stanowią krajowe systemy mające na celu pozyskanie wysoko wykwalifikowanych migrantów, konkurujące również między sobą. Niektóre państwa członkowskie postanowiły jednak wybrać politykę ukierunkowaną na niebieską kartę UE, znajdującą odzwierciedlenie w liczbie przyznanych niebieskich kart. Pozostałe państwa członkowskie stosują politykę sprzyjającą ich systemom krajowym.

Mimo wzrostu liczby wydanych niebieskich kart w większości państw członkowskich w latach 2012 i 2013 jest jeszcze za wcześnie, by wyciągnąć wnioski dotyczące skutków niebieskiej karty UE w kategoriach pozyskania wysoko wykwalifikowanych migrantów w UE. Komisję niepokoją błędy w transpozycji, niski poziom spójności, ograniczony zbiór praw oraz bariery w mobilności wewnątrz UE.

⁷³ Wstępne dane za pierwsze 9 miesięcy 2013 r. (ankieta *ad hoc* rozesłana przez ESM, termin odpowiedzi upłynął w dniu 20.2.2014 r.).

⁷⁴ DE w 2013 r.: 6 716 (75,56 %) poniżej 35 roku życia.

Niniejsze sprawozdanie ujawnia ogólne braki, jeśli chodzi o zgłaszanie przez państwa członkowskie danych i działań podejmowanych w ramach stosowania dyrektywy, np. w odniesieniu do liczby przyjmowanych osób, badań rynku pracy, etycznej rekrutacji, progu wynagrodzenia⁷⁵. Dostępność wiarygodnych, szczegółowych i aktualnych informacji ma zasadnicze znaczenie dla funkcjonowania systemu niebieskiej karty UE, np. dla mobilności wewnątrz UE, jak również dla oceny atrakcyjności tego systemu.

Ujawniono wiele rozbieżności w obszarze transpozycji przedmiotowej dyrektywy. Komisja zwiększy wysiłki mające na celu zapewnienie prawidłowej transpozycji i wdrożenia dyrektywy w całej UE. Trzy lata po upływie terminu transpozycji nadszedł najwyższy czas, by w pełni stosować przedmiotową dyrektywę. Aby zrealizować ten cel, Komisja zorganizuje spotkania z państwami członkowskimi, korzystając w razie konieczności z przyznanych jej na mocy Traktatu uprawnień.

I wreszcie, informacje na temat niebieskiej karty UE powinny być lepiej upowszechniane wśród potencjalnych wysoko wykwalifikowanych migrantów oraz pracodawców. Komisja możliwie najlepiej wykorzysta istniejące witryny internetowe, np. unijny portal poświęcony imigracji, i zachęca państwa członkowskie, aby usprawniły swoje systemy informacji, rozpowszechniając informacje również za pośrednictwem innych odpowiednich kanałów.

Na podstawie dostępnych informacji i mając na uwadze krótki czas stosowania, na obecnym etapie nie wnioskuje się żadnych zmian.

⁷⁵ Art. 5 ust. 5 i art. 20 ust. 1 (w odniesieniu do art. 6, art. 8 ust. 2 i 4 oraz art. 18 ust. 6) oraz art. 22 (w odniesieniu do art. 16, art. 18 i art. 20).

Tabela 1. Niebieskie karty UE w 2012 i 2013 r.

Niebieskie karty UE w podziale na rodzaje decyzji							Przyjęci członkowie rodzin posiadaczy niebieskiej karty UE w podziale na rodzaje decyzji						
	Przyznane		Przedłużon a ważność		Wycofane			Zezwolenie		Przedłużon a ważność		Wycofane	
	2012	2013	2012	2013	2012	2013		2012	2013	2012	2013	2012	2013
Ogółem	3 664	15 261	146	170	1	0		1 107	2	108	0	0	0
BE	0	5	:		:			0		0		0	
BG	15	25	0		0			5		0		0	
CZ	62	74	1	25	0			35		0		0	
DE	2 584	14 197	0		:			270		0		:	
EE	16	12	0	0	0	0		18	2	0	0	0	0
EL	0	0						:		:		:	
ES	461	o.b.d.	91		0			385		82		0	
FR	126	304	49	133				:		:		:	
IT	6	112	:		:			:		:		:	
CY	0	0	0		0			0		0		0	
LV	17	13	0	12	0			8		0		0	
LT	wejście w życie: 2013 r.	40											
LU	183	306	0		0			223		0		0	
HU	1	3	0		0			0		0		0	
MT	0	o.b.d.	0		0			0		0		0	
NL	1	o.b.d.	0		0			0		0		0	
AT	124	o.b.d.	5		0			155		25		0	
PL	2	27	0		0			0		0		0	
PT	2	o.b.d.	0		0			0		:		:	
RO	46	119	0		0			:		:		:	
SI	9	o.b.d.	0		1			3		1		0	
SK	7	8	0		0			5		0		0	
FI	2	5	0		0			0		0		0	
SE	wejście w życie: 2013 r.	2		0		0			0		0		0
HR	wejście w życie: 2013 r.	9											

Źródła:

Eurostat, niebieskie karty UE w podziale na rodzaje decyzji, zawody i obywatelstwo [migr_resbc1]; przyjęci członkowie rodzin posiadaczy niebieskiej karty UE w podziale na rodzaje decyzji i obywatelstwo [migr_resbc2]; dane uzyskane 16.4.2014 r.

Dane za 2013 r.: ankieta *ad hoc* rozesłana przez ESM (termin odpowiedzi upłynął 20.2.2014 r.); bezpośrednie kontakty z kilkoma państwami członkowskimi.

Uwagi do danych za 2013 r.:

LT, RO: wstępne dane

o.b.d.: obecnie brak danych

Tabela 2. Niebieskie karty UE w 2012 r. w podziale na obywatelstwo

Ogółem	3 664		
Azja	1 886		
		Azja Południowa ⁷⁶	869
		Azja Wschodnia ⁷⁷	489
		Azja Zachodnia ⁷⁸	410
		Azja Południowo-Wschodnia ⁷⁹	99
		Azja Środkowa ⁸⁰	19
Ameryki	783		
		Ameryka Północna ⁸¹	380
		Ameryka Południowa ⁸²	278
		Ameryka Środkowa ⁸³	118
		Karaiby ⁸⁴	7
Europa	690		
		Europa Wschodnia ⁸⁵	463
		Europa Południowa ⁸⁶	227
Afryka	252		
		Afryka Północna ⁸⁷	174
		Afryka Środkowa ⁸⁸	35
		Afryka Południowa ⁸⁹	18
		Afryka Zachodnia ⁹⁰	15
		Afryka Wschodnia ⁹¹	10
Oceania⁹²	38		
Pozostałe	15		
		Obywatelstwo nieznane	9
		Bezpaństwowcy	6

⁷⁶ Afganistan, Bangladesz, Indie, Iran, Nepal, Pakistan, Sri Lanka.

⁷⁷ Chiny (w tym Hongkong), Japonia, Mongolia, Korea Południowa, Korea Północna, Tajwan.

⁷⁸ Arabia Saudyjska, Armenia, Azerbejdżan, Gruzja, Irak, Izrael, Jemen, Jordania, Liban, Syria, Turcja, Zjednoczone Emiraty Arabskie.

⁷⁹ Filipiny, Indonezja, Kambodża, Malezja, Singapur, Tajlandia, Wietnam.

⁸⁰ Kazachstan, Kirgistan, Tadżykistan, Uzbekistan.

⁸¹ Kanada, Stany Zjednoczone.

⁸² Argentyna, Boliwia, Brazylia, Chile, Ekwador, Gujana, Kolumbia, Paragwaj, Peru, Urugwaj, Wenezuela.

⁸³ Gwatemala, Kostaryka, Meksyk, Panama, Salwador.

⁸⁴ Kuba, Republika Dominikańska, Haiti, Trynidad i Tobago.

⁸⁵ Białoruś, Mołdowa, Rosja, Ukraina.

⁸⁶ Albania, Bośnia i Hercegowina, była jugosłowiańska republika Macedonii, Chorwacja, Czarnogóra, Kosowo (na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244 z 1999 r.), Serbia.

⁸⁷ Algieria, Egipt, Libia, Maroko, Sudan, Tunezja.

⁸⁸ Angola, Gabon, Kamerun.

⁸⁹ Republika Południowej Afryki.

⁹⁰ Benin, Burkina Faso, Ghana, Mauretania, Nigeria, Senegal, Wybrzeże Kości Słoniowej.

⁹¹ Etiopia, Madagaskar, Mauritius, Tanzania, Zambia, Zimbabwe.

⁹² Australia, Nowa Zelandia.

Źródło: Eurostat, niebieskie karty UE w podziale na rodzaje decyzji, zawody i obywatelstwo [migr_resbc1].

Tabela 3. Porównanie z krajowymi systemami na rzecz zatrudnienia w zawodach wymagających wysokich kwalifikacji

	Pierwsze zezwolenia wydane w ramach systemów krajowych						Niebieskie karty	
	2008	2009	2010	2011	2012		2012	2013
Ogółem	16 157	14 980	16 999	19 604	19 988		3 664	15 261
BE	3 577	1 202	106	119	98		0	5
BG				0	0		15	25
CZ		18	0	0	69		62	74
DE	96	119	122	177	210		2 584	14 197
EE			0	0	0		16	12
EL	0	0	0	0	0		0	0
ES	2 884	2 071	1 244	1 650	1 136		461	o.b.d.
FR	1 681	2 366	2 554	3 148	3 030		126	304
IT			1 984	1 563	1 695		6	112
CY	393	436	634	551	600		0	0
LV		85	114	97	106		17	13
LT			138	186	225		wejście w życie: 2013	40
LU		96	74	102	21		183	306
HU				0	0		1	3
MT	0	0		0	0		0	o.b.d.
NL	6 411	4 895	5 531	5 594	5 514		1	o.b.d.
AT	827	575	668	868	1 158		124	o.b.d.
PL			12		314		2	27
PT	288	307	342	282	313		2	o.b.d.
RO				0	0		46	119
SI	0	0		0	0		9	o.b.d.
SK		0		0	0		7	8
FI				861	748		2	5
SE		2 810	3 476	4 406	4 751		wejście w życie: 2013	2
HR							wejście w życie: 2013	9

Źródła:

Eurostat, niebieskie karty UE w podziale na rodzaje decyzji, zawody i obywatelstwo [migr_resbc1]; dane uzyskane 16.4.2014 r.

Dane za 2013 r.: ankieta *ad hoc* rozesłana przez ESM (termin odpowiedzi upłynął 20.2.2014 r.); bezpośrednie kontakty z kilkoma państwami członkowskimi.

Dane dotyczące systemów krajowych: Eurostat, powody działalności zarobkowej: wysoko wykwalifikowani pracownicy, pierwsze zezwolenia wydane dla działalności zarobkowej w podziale na powody, okres ważności i obywatelstwo [migr_resocc]; dane uzyskane 17.2.2014 r.; LT: Departament Migracji w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Republiki Litewskiej.

Uwagi do danych za 2013 r.:

LT, RO: wstępne dane

o.b.d.: obecnie brak danych

Tabela 4. Progi wynagrodzenia (jeżeli występują) i ich wysokość w stosunku do rocznego wynagrodzenia brutto w poszczególnych państwach członkowskich

